

stwa, nowomianowanym na stanowiskach służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży służby osobistej w wymiarze następującym:

- a) wszystkim kierownikom placówek zagranicznych—bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny—jednej osoby służby;
- b) wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej przysługuje prawo do likwidowania kosztów przyjazdu jednej osoby służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się nie mniej, niż z trzech osób, licząc łącznie z funkcjonariuszem.

§ 18. Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kilo bagażu podróжного należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej, niż 80 kilo wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

§ 19. Funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zwrotu faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urzędzenia domowego, przyczem koszt ten nie może przewyższać u funkcjonariuszów samotnych 1-miesięcznego uposażenia przysługującego na nowem miejscu urzędowania, natomiast przy odwołaniu do kraju—1-miesięcznego uposażenia zagranicznego ostatnio pobieranego.

Dla funkcjonariuszów, których rodzina składa się z 4 osób, licząc łącznie z funkcjonariuszem, koszt ten nie może przewyższać 2-miesięcznego uposażenia, wreszcie dla funkcjonariuszy z większą ponad 4 osoby—uposażenia 3-miesięcznego.

Uposażenie funkcjonariusza służby zagranicznej obliczać należy bez dodatku reprezentacyjnego.

W wypadkach wyjątkowych mogą być funkcjonariuszowi państwowemu za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia przyznane rzeczywiste wydatki ponad powyższe normy, o ile będą należycie udokumentowane.

§ 20. Wszelkie rachunki kosztów podróży winny być przedkładane w terminie 14 dni po ukończeniu podróży. Termin powyższy jest prekluzyjny i niezachowanie go pociąga za sobą w zasadzie dla rachunkozdawcy utratę prawa do żądania zwrotu kosztów podróży służbowej; prawo to może być następnie przywrócone rachunkozdawcy przez ostatnią instancję powołaną do rozstrzygania rekursu w drodze wyjątku, o ile podane w rekursie motywy uznane będą przez nią, jako dostatecznie usprawiedliwione.

§ 21. Urzędnikowi wyjeżdżającemu w delegację może być udzielona zaliczka w wysokości najwyżej $\frac{2}{3}$ części przypuszczalnych kosztów podróży.

§ 22. Urzędnicy, którzy dotychczas pobierali uposażenie według V-b kategorii płacy, mają prawo do otrzymania djet przysługujących urzędnikom V-a stopnia służbowego.

§ 23. Djety mają służyć na pokrycie wszystkich wydatków, których—w myśl rozporządzenia niniejszego — nie zwraca się.

§ 24. W wypadkach, w których konieczność podróży służbowych trwa stale przez dłuższe okresy czasu, odnośna władza ma prawo przyznać za zgodą Ministerstwa Skarbu ryczałt na podróże, płatny w miesięcznych ratach zgóry wraz z uposażeniem.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem postanowień § 1, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r.

Postanowienia zawarte w § 1 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1923 r., prócz stawek i djet przewidzianych dla podróży służbowych do Rosji i Ukrainy, które obowiązują od 1 stycznia 1923 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie rozporządzenia wydane w tym przedmiocie.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

313.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany mnożnej dla oznaczenia cen na grunty wykupywane przymusowo przez urzędy ziemskie na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na mocy ustawy z dn. 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) oraz art 43 dekretu № 213 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dn. 6 kwietnia 1921 r. w przedmiocie wykonania reformy rolnej (D. U. T. K. Rz. L. Śr. z dnia 23 kwietnia 1921 r. № 15/25), zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany mnożnej dla oznaczenia cen na grunty wykupywane przymusowo przez urzędy ziemskie na obszarze Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1033) otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustanawia się aż do odwołania:

- a) wspólna mnożna dla wszystkich klas przy ustalaniu ceny na wykupywane przymusowo przez urzędy ziemskie grunty na obszarze Ziemi Wileńskiej w wysokości 4000 mk.,
- b) cena jednostkowa metra kw. zabudowanej przestrzeni w czterdziestokrotnej wysokości ceny arsyzna kw., przeliczonej na metry kw. zamieszczonej w Instrukcji № 7 Prezesa Centralnego Urzędu Ziemskiego z dn. 14 czerwca 1921 r.”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemiańskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemiańskiego: *Sew. Ludkiewicz*

314.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 marca 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Austrią.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 września i 16 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 746 i № 104 poz. 962) o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Austrią uzupełniają się następująco:

A. Postanowienia przewozowe.

W punkcie 2) do artykułu 6 (Treść listu przewozowego), ust. b), w wierszu 4 i 5, po słowach: „Petrovice ve Slezsku — Breclawa” dodać: „Bernhardsthal”, a w wierszu 7, po słowach „nie przyjmuje się” zamieścić słowa:

„Graniczne stacje przejściowe są następujące:

1) na granicy polsko-czeskosłowackiej:	
Petrovice ve Slezsku	(Piotrowice na Śląsku)
Těšín státní nádraží	(Cieszyn gł. dworzec)
Zwardoň	
Sucha Hora	
Orlov na Slovensku	(Orlów wna Słowacczyźnie)
Medzi Laborce	
Ławoczne;	

2) na granicy czesko-słowacko-austriackiej:

Czeskosłowackie:	Austriackie:
Horní Dvořiště — Český	Summerau,
Heršlák	
České Velenice	Gmünd Stadt
Šatov	Unterretzbach
Hevlín nad Dyjí	Laa Bundesbahnhof
Novosedly—Drnoholec	Wildendürubach
Břeclava	Bernhardsthal
Devínska Nova Ves	Marchegg
Bratislava Petrzelka	Kittsee”

B. Postanowienia taryfowe.

Wagony prywatne.

W punkcie 1) ust. II w wierszu dziesiątym po słowie „Breclava” dodać „Bernhardsthal”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

315.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 kwietnia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II i III Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany następujące:

A. We „Wstępie”:

W okresie II w wierszu szóstym słowa „c) oddzielnie za odległość kolei prywatnych” zmienia się na: „c) oddzielnie za odległość każdej z kolei prywatnych”.

B. W części II „Postanowienia taryfowe”:

W punk. 80 w wierszu drugim skreśla się słowo „zawsze”.

C. W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”:

W gr. 71 „Barwniki naturalne i sztuczne” pozycja druga „Ziemie i gliny farbiarskie surowe i palone w beczkach lub workach I—V” otrzymuje brzmienie następujące:

„Ziemie i gliny farbiarskie surowe w beczkach lub workach I—V

Ziemie i gliny farbiarskie palone i mielone (farby ziemne) we wszelkiem opakowaniu I—IV”.

W gr. 73 „Nawozy sztuczne i naturalne”, w pozycji pierwszej „Gnoj, kompost i t. d.”, po słowach „sól potasowa kałuska” dodaje się w nawiasach słowo „(kainit)” oraz w pozycji drugiej „Mąka kostna i t. d.”, po słowach „azotniak chorzowski” (patrz Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) dodaje się odsyłacz*) (gwiazdkę) oraz w rubryce „uwagi” wstawia się nową uwagę treści następującej: